

Raspored sv misa

7. nedjelja kroz godinu	08:00	Ivan Pemper, ob., Alojz Šapina, Anđelka Čolić
	11:00	✠ Suhopolje
PONEDJELJAK Montan, Goran	17:30	Ivan Krajinović
	18:00	Branka Smojver (zadušnica)
UTORAK Nestorije, Cezarije	17:30	<i>Na čast Gospi (Puškarić)</i>
SRIJEDA PEPELNICA, ČISTA SRIJEDA	17:30	Mirjana Čorko, ob. Čorko, ob. Fištrović
ČETVRTAK Donat, Tugomil	17:30	Na nakanu (Šmer)
PETAK Roman, Bogoljub	17:30	OB. Jurić, ob. Dugonjić, Mato, Klara, Branko Majić, Ivo i Mara Livaja, na nakanu, Anđa Samardžija, Gospi od Brze Pomoći za ob. Bjelobrck
SUBOTA Hilarije, Osvald	08:00	Marko Štefanac
1. korizmena nedjelja	08:00	Ob. Šimić, Ivan, Marija Breznjak, Jozo i Kata Topalović, Marica i Jura Grgos
	11:00	✠ Suhopolje

- Crkveni tisak: Glas koncila
- Uređenja crkve: Kapan
- Korizma – Pepelnica – vrijeme odricanja
- Korizma - prvopričesnici i krizmanici započinju vjeronauk u srijedu u 17:30 sati - pepeljenjem
- Križni put: petak u 17:30 sati
- Upisivanje podataka u Maticu krštenih

MOLITVA U GODINI BOŽJE RIJEČI

Nebeski Oče!
 Ti nisi daleki Bog šutnje.
 U stvaranju svijeta progovorio si nam
 svojom svemoćnom riječju,
 objavio se u povijesnim događajima,
 dao nam prepoznati svoje lice
 u utjelovljenoj Riječi, Isusu Kristu,
 očitovao svoju ljubav u njegovoj mucij, smrti i uskrsnuću,
 i uveo nas u puno zajedništvo božanskog života.
 Molimo te, da u Svetom pismu prepoznamo tvoj govor,
 otkrivamo objavu velikih djela spasenja,
 razmatramo ih u srcu,
 te obasjani nebeskim svjetlom,
 ostvarujemo tvoj naum o nama.
 Daj da moćna Kristova riječ
 u svem bogatstvu trajno prebiva u nama.
 U nastojanju oko vjernosti kršćanskom poslanju
 u Požeškoj biskupiji
 neka nas prati ponizna Djevica Marija,
 Majka tvoga Sina i naša Majka.
 Po istom Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Tvo - ja riječ, Tvo - ja riječ no - zi je mo - joj sve - tilj - ka.

Slaviti povlasticu što smo živi

Rođendani su jako važni. Slaviti rođendan znači slaviti život i radovati mu se. Na naš rođendan nam ljudi mogu reći: »Hvala što si na svijetu i s nama!« Rođendanski su darovi znakovi radosti naše rodbine i prijatelja zbog toga što mi pripadamo njihovom životu.

Djeca se već mjesecima prije raduju svom rođendanu i broje dane do njega. Rođendan je njihov veliki dan kad su oni u središtu i kad se njih slavi.

Nikada ne bismo smjeli zaboraviti na svoj rođendan i rođendane onih koji su nam bliski. Za rođendan primamo nešto od onoga »biti dijete«. Rođendani nas podsjećaju na ono što je važno i što vrijedi: ne što činimo ili što smo postigli, što imamo ili koje važne ljude poznajemo, nego što *jesmo*, ovdje i sada; dovoljan razlog da se tomu veselimo. Zahvalimo na svoj rođendan za dar života.

Poklon

Tobija, tih i vedar učenik četvrtog razreda, živio je s roditeljima i braćom u skromnoj kućici na kraju sela, usred maslinika.

Posljednjeg dana škole, pred božićne praznike, sva djeca četvrtoga razreda natjecala su se tko će dobroj i dragoj učiteljici Marici donijeti ljepši dar. Na stolu se našlo mnoštvo šarenih paketića. Učiteljici zape oko za jedan sićušan paket s papirićem na kojem je jasnim Tobijinim krasopisom pisalo: »Mojoj učiteljici«. Marica je zahvaljivala svakom učeniku pojedinačno. Kad je došao na red Tobija, otvorila je paketić i ugledala malu školjku, najljepšu koju je ikad vidjela. »Gdje si našao ovu školjku, Tobija?« - upitala je učiteljica.

»Dolje na Velikom grebenu«, odgovori dječak. Veliki je greben bio daleko i do njega se moglo sići samo opasnom vrletnom stazicom. Samo ondje se moglo naći takvih školjaka kakva je bila Tobijina. »Hvala ti, Tobija. Ovaj ću prekrasni dar čuvati da me podsjeća na tvoju dobrotu. Ali zar si morao proći tim strmim i opasnim putom da bi našao dar za mene?«

»Dugi i teški put dio je moga dara«, reče Tobija smiješeći se.

Ne daruju se predmeti, već dio vlastite ljubavi. Najbolji dar je kad daruješ sebe.

Što je crkvena dogma i koliko ona obvezuje kršćanina na vjerovanje i priznavanje?

Često se u svakidašnjem govoru čuje pojam dogma i podsjeća nas na crkvenu terminologiju. Pojam dogma dolazi od grčke riječi dokeo i u temeljnom je značenju filozofsko mišljenje, nauk, zaključak što se čini pravilnim. U kršćanskom smislu dogma je ono što je istina (nepobitna). Ona je postojala kod poganskih filozofa, u Starom zavjetu, Novom zavjetu, kod crkvenih otaca i u službenom naučavanju Crkve. Danas dogma izražava istinit nauk vjere (ono što se u vjeri ne može mijenjati).

Od početka kršćanstva oni koji vrše poglavarsku službu u zajednici prihvaćaju odgovornost tumačenja značenja susretanja s Kristom kao Bogom. U novozavjetnim spisima, kao i u najranijim dokumentima kršćanstva, takvo autoritativno učenje rijetko je nazivano dogmom. Nekoliko novozavjetnih ranokršćanskih podataka o dogmama govore kao o jednoj konkretnoj odluci zajednice (Dj 16,4), kršćanskoj vjeri kao cjelini ili o razlikovanju između kršćanstva i nekršćanskih religija. Dogma je u daljnjem razvitku počela označavati one izjave koje je crkveno učiteljstvo izričito iskazalo kao sastavni dio božanske, javne i službene objave, tj. Svetoga pisma i tradicije. Kršćanski nauk došao je pod udar zagovornika prosvjetiteljstva koji su shvatljivu stvarnost svodili na empirijsko i dokažljivo. Crkveni su poglavari, u nastojanju da odgovore na prevladavajuću kulturu, proglasili vjersku istinu objavom izvora istine. Poznati suvremeni teolog Karl Rahner određuje današnje shvaćanje dogme: To je tvrdnja koju Crkva izričito iznosi kao objavljenu od Boga na takav način da Crkva njezino odbacivanje osuđuje kao krivovjerje, a uporne pristaše takvoga nijekanja izdvaja iz svoga punog zajedništva.

Suvremene dogmatske izjave imaju za svrhu otklanjanje zablude i uspostavljanje parametara vjere. Iako je to nužna funkcija autentičnoga naučavanja, takve izjave ne obuhvaćaju sveukupnu istinu koja je božanski misterij. Bit dogme u današnjoj je uporabi u Crkvi i teologiji jednoznačna i općenita tek od 18. stoljeća. To je predmet vjere koju Crkva izričito redovitim učiteljstvom ili nekom papinskom ili saborskom definicijom tako navješćuje kao od Boga objavljenu da je njezino nijekanje hereza.